

BŘEZEN 2025

(Lk 6, 41)

«**Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?**»

Ježíš nabádá učedníky, aby napodobovali chování Boží a **byli milosrdní, tak jako je Bůh milosrdný s námi** (1), aby začali tím, že nebudou druhé soudit a budou připraveni odpouštět. (2).

Je snadné kritizovat druhé, mluvit o jejich chybách a slabostech, ať už jsme spolu fyzicky nebo přes sociální sítě, aniž bychom si uvědomili negativní dopad, který to pro ně může mít.

Je třeba mít odvahu, všimnout si vlastního "trámu" a s pokorou pochopit bez posuzování a zveličování křehkosti a slabosti své i druhých.

Ježíš nás však nevyzývá, abychom zavírali oči a nechávali věcem volný průběh. **Chce, aby si jeho následovníci navzájem pomáhali.** Jen s láskou jsme toho schopni.

Chiara Lubichová vypráví skupině muslimských přátel:

«Na začátku hnutí (...) nebylo vždy snadné žít radikálnost evangelní lásky. (...) I mezi námi, na naše vztahy, se mohl usadit prach (...). To se stávalo například tehdy, **když jsme si všimaly chyb, nedokonalostí druhých a posuzovaly jsme je.**

Napadlo nás jednoho dne uzavřít mezi sebou pakt a nazvaly jsme ho "**paktem milosrdenství**". Rozhodly jsme se, že se budeme každé ráno dívat nově na bližního (...), se kterým se setkáváme. Nebudeme si připomínat jeho chyby, ale všechno přikryjeme láskou (...).

Toto naše úsilí nám pomáhalo **být vždy první v lásce**, abychom napodobovaly milosrdného Boha, který odpouští a zapomíná. (3)»

1 - Lk 6,36

2 - Lk 6,37

3 - Ch. Lubichová, Lásky k bližnímu, Konverzace s přáteli muslimy, Castel Gandolfo, 1. listopadu 2002. Srov. Ch. Lubichová, Vzájemná láska, Città Nuova, Roma 2013, str. 89-90.